

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ [เช้า]

หลวงตาพูดตรงไปตรงมาไม่วัหน้าใคร

เมื่อวานนี้ตอนเย็น ๆ เรามุกเข้าไปข้างในครัวอีก คืออยู่ข้างนอกกระท่อมมันออกมาเพ่นพ่าน ซึ่งเป็นเวลายังปล่อยหมาอยู่นะ คือหมาจะอยู่บริเวณนี้ สำหรับกระท่อมใหญ่มันได้ยินเสียงหมาเห่าหรืออะไรอยู่แถวนี้มันไม่กล้าออกมา มันจะออกมาอยู่ใกล้แล้วมันเข้า แต่ลูกกระท่อมจะซีมันออกมาเมื่อวานนี้ เราไล่ตัวนี้ เดี่ยวไล่ตัวนั้น มีแต่ลูกกระท่อม อ้าว ไม่ได้การเดี๋ยวหมาเอาหมดนะ ให้พระเจ้าเอาไม้ปาให้มันไป ไปแล้วออกช่องนี้อีก มีแต่ลูกกระท่อม เกิดเหตุแล้วนะ เราบอกให้พระเจ้า เราก็ก่อนเข้าไปข้างใน ทีนี้เราเข้าไปถึงกุฏิแล้ว โผล่ออกมามีแต่ลูกกระท่อมมาหาเรา เราเอาไม้ปาไม้ไล่ไม่ได้เดี๋ยวกระท่อมนี้จะตายหมด หมาวิ่งไปวิ่งมาขยำเอาเหล็กเลย

เห็นไม่ได้การ เราก็ก่อนจากกุฏิเข้าครัวเมื่อวานนี้ ไปสั่งทางครัว ลูกกระท่อมให้มีตาข่ายล้อมเอาไว้ อย่าต่วนให้ออกมานะเพราะลูกกระท่อมมันวิ่งไม่เร็ว มานี้ต้องตายหมาไล่กัด ให้กันตาข่ายทำรั้วให้มันอยู่เสียก่อน ให้บอกทั่วกันไป เวลานี้ลูกกระท่อมเยอะ ออกมาข้างนอกมีแต่เรื่องจะตายทั้งนั้นแหละ อย่าต่วนให้ออก ลูกกระท่อมให้ขังไว้ก่อน โตแล้วมันอยากออกก็ค่อยออกเพราะมันวิ่งเร็วแล้ว หมาไล่ไม่ค่อยทัน แต่ลูกกระท่อมตัวไหนก็เสร็จเลย รีบไปบอกเมื่อวานนี้ สงสารสัตว์มากนะ ถ้าออกมาระยะนี้ตายนะลูกกระท่อม นี่ได้จับแมวออกไปก็เกี่ยวกับลูกกระท่อมเป็นสำคัญ เมื่อวานนี้มันเยอะจริง ๆ นะลูกกระท่อม ออกมาทุกช่อง ยังไงกัน แม้ที่สุดอยู่กุฏิของเรามันก็ออกมาช่องนั้น ๆ มีแต่ลูกกระท่อม

อ้าว มันยังไงกัน เลยโดดจากกุฏิแล้วเข้าไปข้างในครัว มันเหมือนว่ากระท่อมมาเตือนเรา เป็นลักษณะนั้นนะ เพราะทุกวันไม่มีอย่างนั้น มันออกทุกช่องเมื่อวานนี้นะ ไล่ทางนี้เสร็จแล้วเข้าไปข้างใน ออกทางในอีก มองไปไหนมีแต่ลูกกระท่อมไอ้ตัวที่จะตายง่าย ๆ นั้นแหละพูดง่าย ๆ มันยังไงกัน มันผิดปกติเมื่อวานนี้ ทุกวันไม่เคยเห็นอย่างนั้น เมื่อวานออกทุกแห่งลูกกระท่อม ออกช่องนั้นแล้วออกช่องนี้ ไล่จนไม่ทัน มันออกทุกช่อง ทั้ง ๆ ที่เวลานั้นปล่อยหมาอยู่นะ ถ้ากลางคืนแล้วหมาถึงไม่ขังมันก็ไปอยู่ทางครัวนอนธรรมดา มันไม่ค่อยเหียว กระท่อมก็ออกเพ่นพ่านได้กลางคืนนะ แต่ตอนกลางวันตอนเย็น ๆ นี้ไม่ได้นะ พอมันเจอไม้ไล่กัดเอาเลย

มันผิดปกติเมื่อวานนี้ ลูกกระท่อมมาจากที่ไหนกันบ้าง มองที่ไหนมีแต่ลูกกระท่อมโผล่ออกมา ๆ แม้ที่สุดเราเข้าไปกุฏิแล้วมันยังโผล่ออกมาอีก ออกช่องนั้นออกช่องนี้ มันอะไรอีก อ้าว กระท่อมเหล่านี้จะตายหมดนะ เลยรีบเข้าไปสั่งทางครัวให้ล้อม

คอกไว้เสียก่อนอย่าด่วนให้ออก มันโตแล้ววิ่งเร็วมันก็รักษาตัวได้ดีกว่าลูกกระต่าย อันนี้มันไม่รู้ภาษาอะไร มาก็ตายเท่านั้น ยิ่งมากขึ้นทุกวัน ๆ กระต่าย ดูทางโน้นก็เหมือนกันกระต่ายมีอยู่ทั่วไปเดี๋ยวนี้ ช้างในมีทั่วไปหมดนะกระต่าย

ที่มันอยู่กับเจ้าของที่เลี้ยงมันไว้ เอาผักเอาหญ้าอะไรไปวางไว้ เขาจะอยู่ที่นั่นกับเจ้าของเขา พระ ระยะเวลาที่เช่นนั้นไม่ค่อยมีกระต่ายนะ มันมีอยู่ทั่วไปหมดเดี๋ยวนี้ มันออกไปหมด มีเยอะกระต่าย กระแตก็เยอะ โอ๊ย เราสงสารสัตว์นะ ไปที่ไหนจะจ้องดูแต่สัตว์ พวกกระแตเชื่องมากไม่รู้จักกลัวคน แล้วลูกกระต่ายด้วย หมามันเข้าไปมันกัดเอานะ ช้างในหมาเข้าไปหรือเปล่า เห็นหมาเข้าไปไหม ถ้าตัวไหนเข้าไปอย่าคั่นกับมัน เว้นแต่ไอ้หยองกับไอ้กัเท่านั้น ไอ้ันมันไม่มีบุญซี มันก็ไม่ทำสัตว์นะ แต่ไอ้หมให้ระวังให้ดี ไอ้หมไปมันเอาจริง ๆ ก็มีไอ้หมตัวเดียว นอกจากนั้นไม่เห็นตัวไหนเข้าไป

ก็เราสังเกตอยู่ เเดินจงกรมอยู่ถ้าไอ้หมไปมันก็ผ่านมาทางจงกรมเรา บางทีมันออกมาจากสระ ผ่านมาทางจงกรมเรา เรากำลังเดินจงกรม มันวิ่งปั๊บมาเลย มึงไปไหนมานี้ มันไม่กลัว ไปเลย เจอบ่อยไอ้หม ตัวเหล่านั้นไม่เห็นเข้าไปข้างใน ให้ระวังนะ ถ้าไอ้หมเข้าไปให้ขู่เลย อย่าไปคั่นกับมันไม่ได้นะ ให้ขู่ มึงมาอะไร บอกมันเลย ทำท่าคิกคักใส่มันมันก็วิ่ง เพราะพระเคยทำท่าใส่มัน วิชานี้ทางพระใช้อยู่แล้ว ไปถึงนั้นพอเห็นทางนั้นคิกคัก โส่ นี้ก็มีเหอ พวกเปรตมีอยู่ทั่วไปเหอมันจะว่า

ไอ้หมมันเชื่องดี มันน่ารักอย่างหนึ่ง เราเอามาพิจารณานิสัยสัตว์ เอ้อ มันก็ดีอย่างหนึ่งนะไอ้หม เราได้เห็นชัดเจนมากที่เดียวกับไอ้ปูกก็มันติดพันกัน แต่เวลามันจะเป็นอีกแง่บ่าของมันไอ้ปูกก็ พวกเด็กเขามาอนที่นั่น ไอ้ปูกก็มันก็ไปพันอยู่กับเด็ก เขาไปนอนที่กุฏินั้นนะ ที่นี้มันไปอยู่ที่นั่นมันหวง มันไม่ให้ตัวไหนเข้าไปเลย มันไล่กัดเอาเลยแหละไอ้ปูกก็นะ ที่นี้พอดีไอ้หมไปละซี เพราะเขาคั่นกันกับปูกก็ พอไอ้หมเข้าไปก็โดดใส่ไอ้หมไล่กัดไอ้หมเลย ไอ้หมก็หลบหมด ทางนั้นกัดปั๊บทางนี้หลบ ๆ ที่นี้ก็วิ่ง ไอ้หมก็ไล่ คือไม่ยอมให้เข้าไปเลย ขนาดนั้นนะ ไอ้หมเขาก็รู้ว่า นี่เป็นบริเวณเขาครองอำนาจ ความหมายว่าอย่างงั้น เขามีเจ้าของอยู่งั้น ที่นี้พอไอ้หมวิ่งมามันก็ไล่ตามไล่กัดจริง ๆ นะไม่ใช่เล่น มันไล่กัดเอาจริง ๆ ไอ้หมก็ไม่เล่นด้วยนะ มันไม่ถือสาเด็ก เราสังเกตดูจึงว่านิสัยหมาตัวนี้ดีอย่างหนึ่ง ไอ้ปูกก็เอาจริงเอาจังมากนะ ไล่กัดเอาจริง ๆ ทางนั้นหลบ หลบไปหลบมากี่วิ่ง ไอ้ปูกก็ไล่ ทางนั้นก็ไปใหญ่มานี้เลย มันรำคาญมันเลยวิ่งมานี้ ไอ้หมไม่เข้าแหละถ้าไอ้กัอยู่นั้น

มันดีอย่างหนึ่งคือไม่ถือสาถือสาเลย ไอ้ปูกก็จะทำอะไรมีแต่หลบ ๆ แล้วเปิดหนีเลย มันรำคาญทำ ก็ดีอย่างหนึ่งนิสัยมันดี เวลามันผิตปลาตอะไรเจ้าของดี ไม่เรียหวอดหมอบ หวดเท่าไรยิ่งหมอบ นี่ก็ดี รู้ผิดนะ นิสัยมันดีอย่างหนึ่ง มันมีแต่ขู่เขาเท่านั้น

แต่ไม่เคยกัด พอชู่เขาแล้วก็วิ่งเลย เพราะพอชู่เขาแล้วไม่เรียวยาวข้างหลังละซี มันมัวแต่ชู่เขาไม่เรียวยาวหลังก็วิ่ง ทีนี้พอชู่เขาแล้ววิ่ง ไม่เรียวยาวไม่มาวิ่งเลย เขาก็ฉลาดเหมือนกันนะ เข้าทำดี เล่นกับหมาก็น่ารักนะ พูดเรื่องหมา นิสัยหมามันก็มีหัวใจของมัน มันรู้จักผิดจักถูกเหมือนกัน ตายไปเรื่อย ๆ ตัวหนึ่งก็ตายแล้ว ไล่จำหลอด เอาไปฝังไว้ที่กุฏิ บริเวณกุฏิเราป่าช้าหมานะ ตัวไหนตายเราสั่งเองให้ไปฝังไว้ที่รอบ ๆ กุฏิของเรา ตายไปตัวหนึ่งแล้ว ดูเหมือนประมาณวันที่ ๒๐-๒๑ นี้ตายไปตัวหนึ่ง มันตายเป็นชุด ๆ ไป พอมันแก่แล้วก็ตาย ๆ ยังถึงตัวหนึ่งอยู่นั้นเอามาขังไว้

เมื่อวานนี้นั่งรถไปเห็นสามีภรรยาที่นั่งมอเตอร์ไซด์มา กระตืบข้าวเต็มข้าง ๆ ทั้งเต็มข้างหน้า สามีภรรยาเขาจะไปขายกระตืบหรืออะไรก็ไม่รู้ เรามองดู เรานั่งรถเราก็ดูไป พอไปถึงข้างหน้าแล้วก็จอดรถถามดู กระตืบนี้อันหนึ่งเท่าไร ๆ ว่าอันหนึ่งเท่านั้น ๆ แล้วจะเอาไปยังไงมายังไง ว่าไปซื้อเขามา ทั้งหมดนี้ซื้อราคาเท่าไร ดูเหมือน ๑,๕๐๐ หรือเท่าไร กระตืบเป็นพวง ๆ เต็มตัวเลย แล้วกระตืบอันหนึ่งขายเท่าไร ว่าขายเท่านั้น ๆ แล้วทั้งหมดซื้อมาเท่าไร ซื้อมาเท่านั้น ๆ เราก็คิดดูราคาเขา เขาซื้อมาดูเหมือน ๑,๕๐๐ เราก็เลยให้ ๑,๕๐๐ แล้วเราเอาพวงหนึ่ง ซื้อพอเป็นพิธี เอาพวงเดียวเท่านั้น เอาไปขายต่อให้ได้กำไรต่อกันไปนะ เราได้พวงหนึ่งก็ประมาณสัก ๔-๕ กระตืบนั้นแหละ เราก็เอาขึ้นรถเราไป พอไปอีกคิดอีก พิจารณาอีก ไปข้างหน้าบอกเขาจอดรถอีก นี่เขาจะได้กำไรเพียง ๓๐-๔๐ บาท ไม่พอ เลยจอดรถอีกรอเขามา เราลงไปบอกให้เขาเพิ่มอีกสัก ๕๐๐ เป็นสองพัน ให้เขาได้กำไร ๕๐๐ เราก็เอาเท่านั้น

พอมองเห็นปั๊บปั๊บเลยนะ นั่นเห็นไหมมันจำได้ ทำไมถึงปั๊บปั๊บจำได้หรือ จำได้นี่หลงพอ แล้วทำไมถึงจำได้ โอ๊ย ดูทีวีทุกวัน อย่างนั้นละไปไหนจำได้ทันทีเลย หลวงพ่อพูดน่าฟัง น่าฟังยังไง พูดไม่ไว้หน้าใครเลย เขาก็รู้นี่นะ พูดตรงไปตรงมา เขาฟังเขายังรู้นี่นะ พูดไม่ไว้หน้าใครเลย พูดอย่างตรงไปตรงมา น่าฟังมาก เขาน่าฟัง คือมันเป็นสารประโยชน์ใช้ใหม่ พูดตามความสัตย์ความจริง ไม่อ้อมค้อมไม่หลบไม่หลีกเหมือนกิเลส กิเลสมันหลบนั้นหลบนี้ ทางธรรมนี้ตรงไปตรงมา

เขาอยู่บ้านนอกนะ เขาดูทีวีทุกวัน หลวงพ่อออกแทบทุกวันนั้นแหละ ถ้าเป็นหลวงพ่อก่อนแล้วจ้อฟังแล้ว หลวงพ่อพูดเข้าทำดี พูดอย่างตรงไปตรงมาไม่มองดูหน้าใครเลย พูดอย่างตรงไปตรงมาน่าฟังดี เพลิน พูดไม่ไว้หน้าใคร จากนั้นที่มาขบขันท่านดูพระ เราก็เป็นพระ ดูใครจะเป็นอะไรไปวะ เราว่าอย่างนี้ ดูเขาก็ดูเรานั้นแหละ เราก็เป็นพระ พระบางองค์ก็ปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว อู๊ย น่าฟังท่านดูพระ เราก็เป็นพระเราก็ดูได้ละซี ดูเขาดูเราไปด้วยกันนั้นแหละเราว่ากัน เท่านั้นเราก็ผ่านไป ให้เขา ๒ พันเมื่อวานนี้ อย่างนั้นละความเมตตาสงสาร

ที่เขาพูดเมื่อวานนี่ก็เป็นคติอันหนึ่ง เขาไม่เคยเห็นหน้าเราเลย พอมองเห็นนี่ปุ๊บ
ทันทีเลย ทำไม่ถึงรู้ว่าใคร อู๊ย รู้ หลวงตา เขาบรรยายไป เขาว่าพูดตรงไปตรงมาซึ่ง
คำพูดเหล่านี้เขายังไม่เคยได้ยินกัน พูดตรงไปตรงมาไม่มองหน้าใคร ผิดบอกว่าผิด ถูก
บอกว่าถูกไปเลย ฟังแล้วน่าฟัง นี่อันหนึ่งที่เป็นคติ นี่แหละภาษาธรรม ฟัน้องทั้งหลาย
จำเอานะ เราไม่มีอะไรกับโลก จะพูดขนาดไหนอันไหนเพื่อประโยชน์แก่โลกทั้งนั้น
เรื่องพิชภัยในคำพูดของเราไม่มี พูดตรง ๆ อย่างนี้เลย บอกว่าไม่มี ผิดบอกว่าผิดก็คือ
ให้แก่ ถูกก็บอกว่าถูกค่อยส่งเสริม ไม่ได้มีอะไรเสียหาย นี่แหละเขาบอกที่น่าฟังมาก
ถ้าหลวงพ่อพูดแล้วฟังจ่อเลย พูดน่าฟัง พูดอย่างตรงไปตรงมาไม่มองหน้าใครเลย นั้น
ละภาษาธรรม ให้ไปปฏิบัติต่อกันนะ เราว่าแล้วชี้ใส่เมียเขา ให้ปฏิบัติต่อกันนะ เขาก็ยิ้ม
ๆ

ภาษาธรรมเป็นอย่างนั้น ตายใจได้ พูดอย่างไม่มีแรงนอน พูดอย่างตรงไปตรงมา
นี่ภาษาธรรมฟัน้องทั้งหลายเพิ่งเริ่มได้ยิน ตอนที่หลวงตาออกสนามช่วยชาติบ้านเมือง
ภาษาอย่างนี้พูดอย่างเต็มย่นได้เลยว่าไม่มีใครพูด ก็เพราะเกรงอกเกรงใจกัน ดิตเขาติด
เรา เมื่อติดเราแล้วมันก็ออกไม่ได้ เกรงใจเขาเกรงใจเราก็ก้ออกไม่ได้ ก็มีแต่เรื่องกิเลส
ออก พูดกันกิริยาทำทางยิ้มแย้มแจ่มใสภายนอก ภายในเป็นไฟ เรื่องธรรมไม่เป็นอย่าง
นั้น ภายในเป็นน้ำเป็นท่าชุ่มเย็น กิริยาออกมาเหมือนชะเหมือนล้างของสกปรก ให้ฟ้
น้องทั้งหลายจำเอานะ นี่ก็ออกทั่วโลก เราพูดจริง ๆ เราไม่เคยสนใจกับอะไรกับใครใน
โลกนี้ สนใจแต่เรื่องดีกับชั่วที่มันอยู่กับสัตว์กับบุคคล การเทศน์ก็เทศน์ไปจุดนี้ จุดดีจุด
ชั่วให้ละให้ถอนให้บำเพ็ญกัน

ธรรมนี้สอนเพื่อดีทั้งนั้น ไม่มีเพื่อเสีย ภาษาอย่างนี้ก็ไม่มีความผิด หนัก หนัก ที่
ว่าพูดหยาบพูดโลนพูดอะไร ทางภาษาธรรมไม่มีนะ มีแต่ความระลึกลักษณะแบบกิเลสว่า
พูดหยาบพูดโลน ไม่มีธรรม มีแต่ความสะอาดสกปรกมากน้อยเพียงไร ๆ เหมือนเรา
มองดูที่สกปรก เหน้ำที่สะอาดชะล้างลงสิ่งที่สกปรก จะไปโกรธกันอะไร สกปรกก็รู้ว่า
สกปรก น้ำที่สะอาดก็ชะล้างลงไปเท่านั้นเอง ไม่ได้โกรธกันระหว่างน้ำกับสิ่งสกปรก
อันนี้ระหว่างกิเลสกับธรรมก็ชะล้างกันไปแบบนั้น กิริยาที่พูดก็เหมือนเราเหน้ำสาตลง
ไปที่สกปรกนั่นเอง ไม่ได้ผิดกัน ใครจะว่าอะไรเราจึงไม่เคยสนใจ เราไม่มีจริง ๆ อย่าง
นั้น เราคิดว่าจะพูดสกปรกพูดหยาบโลน เราไม่มี มีแต่แ่งที่มันพอรับกันพอดี ที่นี้
สกปรกมากน้อยเพียงไรน้ำขนาดไหนพอดีกัน เกลงชะล้างลงตามขนาดแห่งความ
สกปรกที่มีมากน้อย ถ้าสกปรกน้อยก็เทราตลงสาตลงไปน้อย ถ้ามากก็สาตลงแรง ก็มี
เท่านั้น

เรื่องธรรมชำระกิเลสก็ชำระอย่างนั้นเหมือนกัน ที่จะให้พูดว่าจะให้เป็นไปตามที่โลกเขาเจตนากันตามเรื่องของกิเลสนี้ไม่มี คือเรื่องของกิเลสมันต้องป้องกันตัวมันไว้ตลอด เพราะไม่มีอันใดในโลกนี้ที่จะหยาบโลนยิ่งกว่ากิเลส สกปรกยิ่งกว่ากิเลส และทุกสิ่งทุกอย่างเป็นภัยอยู่กับกิเลสทั้งหมด มันซ่อนเอาไว้ไม่ให้เห็น มันเอาแต่สมบัติผู้ดีสวยงามมาหลอกโลก พูดประจบประแจงเลียแข้งเลียขากันไป ส่วนภายในมันซ่อนไว้มีแต่พิษนะ ธรรมนี้เปิดออกหมด ๆ ชะล้างเข้าไปหมดเลย มันต่างกันอย่างไร ที่นี้โลกเขาไม่เคยเห็นธรรมประเภทนี้ ก็พูดง่าย ๆ ว่าติดเขาติดเราแล้วพูดไม่ได้นะ ถ้าติดเราแล้วพูดออกไป เกรงใจเขาเกรงใจเราก็อันเดียวกัน อายเขาอายเราก็อันเดียวกัน มันกระเทือนถึงกัน นั่นก็กิเลส นี่ก็กิเลส ต่างอันต่างกิเลสก็เกรงใจกัน ไม่แสดงออกตามสิ่งที่กิเลสไม่ต้องการ จะแสดงออกแต่สิ่งที่กิเลสต้องการเท่านั้น โฟเพราะเพราะพริ้งกิเลสชอบมาก ไม่มีอะไรชอบยกขบขยยิ่งกว่ากิเลส ให้จำเอาทุกคน

ถ้าหากเป็นความตรงไปตรงมากิเลสไม่ชอบ แต่ธรรมนี้ต้องตรงไปตรงมา อ้อมอ้อมไม่ได้ธรรม ขัดกัน เพราะฉะนั้นภาษาธรรมกับภาษากิเลสจึงต่างกัน บางทีก็ยกโคตรยกแช่มา ทำไมยกโคตรยกแช่มา น้ำหนักอยู่ที่โคตรที่แช่ ลูกเต๋าหลานหลานถือโคตรถือแช่เป็นสำคัญใช้ไหม นั่นละน้ำหนักอยู่ตรงนั้น ที่นี้เวลามาต่อสู้หรือต่อกรกัน น้ำหนักนี้ไม่พอ ยกโคตรมา โคตรมันมีน้ำหนักมากฟาดอันนี้ราบไปเลย เข้าใจหรือ นี้ละจึงมียกโคตรยกแช่มา เอาโคตรมา เท่านั้นไม่พอให้เอาโคตรมา คือโคตรมีน้ำหนักมากกว่า มีกำลังมาก ให้เอาโคตรมาช่วย ไม่งั้นจะพัง ต้องเอาโคตรมาช่วย มีเท่านั้นเอง คือเอาน้ำหนักมาเทียบกันเรื่องเหตุเรื่องผล เอามาแก้กัน ๆ เรื่องที่จะให้เป็นแบบสกปรกภายในใจแสดงออกมานี้เรียกว่าธรรมไม่มีเลย ใครจะว่าเท่าไรก็ไม่มี เรื่องของกิเลสมันต้องหาเรื่องใส่เสมอเพราะมันชอบยกกิเลสนี้ ยกเก่ง กิเลสชอบยกทั้งนั้นไม่ว่าเขาว่าเรามีอยู่ที่หัวใจด้วยกัน

ปีนี้มันรู้ทันที ถ้ามีธรรมเข้าไปแทรกปั๊บ เรื่องสิ่งเหล่านั้นสิ่งที่ยกยกปกป้องมันจะปิดของมันออกเพราะไม่ใช่ของจริง อันนั้นของปลอม ของอ้อมของแฝงเข้ามาเฉย ๆ ธรรมเป็นของจริง ของจริงเข้าปั๊บอันนั้นกระจายออก ๆ ที่นี้เมื่อมีแต่ธรรมเข้ามาอยู่ล้วน ๆ แล้วของปลอมเข้ามาใกล้ไม่ได้เลย ออกอะไรมีแต่ความจริงล้วน ๆ เรียกว่า ธรรมให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ อย่างหลงตาเทศน์หลงตาจะไม่รู้ยังงี้ ว่าเราเทศน์ไปอย่างนี้เขาจะต้องว่าอย่างงั้น เขาตำหนิอย่างนั้นอย่างนี้ เราไม่เอากิเลสมาเป็นประมาณที่เทศน์ได้เข้าใจไหม เราเอาธรรมเท่านั้นมาเป็นประมาณ เพราะธรรมเป็นเครื่องสอนโลกให้เป็นคนดีสัตว์ดีได้ ส่วนกิเลสไม่มีทางที่จะให้ดี ปฏิบัติตามมันเท่าไรยิ่งเลว เพราะฉะนั้นจึงไม่เอากิเลสมาเป็นแบบฉบับ เอาธรรมเท่านั้นเป็นแบบฉบับ

สอนโลกจะหนักจะเบาขนาดไหน ก็เหมือนเราเอาน้ำที่สะอาดชะล้างลงในสิ่งที่สกปรก มีจำนวนมากน้อยเพียงไรชะล้างกันลงไปถึงกัน ๆ แล้วมันก็สะอาดได้ อันนี้ธรรมก็ชะล้างลงไป ควรยกโคตรยกมา น้ำในตุ่มนี้ไม่พอ เอาโคตรของน้ำในตุ่มมาอีกชะล้างลงไปล้างกันลงไป มันก็ทันกันเข้าใจไหมละ เราไม่เคยสนใจเรื่องในโลกจะมาตำหนิติเตียนอะไร เพราะไม่มีอะไรเหนือธรรม ธรรมนี้ครอบโลกธาตุ โลกคือส้วมคือถ่านคือถังขยะนั่นเอง แล้วจะไปแข่งธรรมได้ยังไง ธรรมต้องเป็นธรรมตลอด ไม่ว่าแง่ใดของธรรมสูงเหนือกว่า ๆ ตลอด โลกุตระธรรมแปลว่าธรรมเหนือโลก เหนือมาตลอด ไม่ว่าธรรมชั้นใด ๆ เอามาชะล้างเป็นผลเป็นประโยชน์ทั่วหน้ากันหมด ตามขั้นของความสกปรกในจิตใจคนและสะอาดในจิตใจคนมีมากน้อย น้ำคือธรรมจะชะล้างไปให้พอเหมาะพอดี ให้จำกัด ๆ นะ สำหรับหลวงตา หลวงตาไม่มีอะไร ถ้ามีหลวงตาพูดไม่ได้พูดจริง ๆ ก็ติดเรลอะซิ เกรงใจเขาก็เกรงใจเรา เราไม่ได้เกรงอะไร ขึ้นชื่อว่ากิเลสเป็นภัยทั้งนั้น จึงไม่เกรงใจมัน เรื่องธรรมเป็นคุณทั้งนั้นเอาธรรมนี้ออก เราพูดอย่างนั้นต่างหากนี่นะ

ให้โลกได้เห็นบ้างวงพุทธศาสนา การพูดออกมานี้เรายืนยันในหัวใจของเราทุกอย่างแล้ว เราไม่มีบกพร่อง การพูดออกมามีเนื้อหามีตนมีตัวออกมาพร้อมหมด ๆ ไม่ได้มาลูบ ๆ คลำ ๆ เห็นจะเป็นอย่างนั้นเห็นจะเป็นอย่างนี้ เราไม่มี มีแต่ต้องอย่างนั้น ๆ จี้เข้าไปเลย ก็มันเห็นอยู่นี่ นอกจากไม่พูดเฉย ๆ ความรู้ความเห็นปิดได้ยังไง ถึงเวลาเปิดปิดไม่อยู่ นี่ใจพระพุทธเจ้าที่ว่า โลกวิทู รู้แจ้งโลก โลกนอกโลกในตลอดทั่วถึงรู้แจ้งหมด จึงนำมาสอนโลกได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ถ้าลูบ ๆ คลำ ๆ สอนโลกไม่แน่ สอนโลกไม่แน่หาความจริงก็ไม่ได้เหมือนกัน ถ้าลงสอนด้วยความแม่นยำแล้วแน่ทั้งนั้น

ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ ให้ฟังเสียงธรรมนะ ถ้าไม่ฟังเสียงธรรมจะจมกันทั้งประเทศไทยเราทั้ง ๆ ที่ปฏิญาณตนว่าเป็นชาวพุทธ มันสร้างเสี้ยนสร้างหนามสร้างพินสร้างไฟเผาชาติเผาศาสนาอยู่เวลานี้ เห็นกันไหม พากันเห็นหรือยัง คนดีก็มีคนชั่วก็มี มีหัวใจทุกคน ศึกษาเล่าเรียนมาด้วยกันทุกคน ทำไมผิดถูกดีชั่วจะไม่รู้จักกัน คนเราฟังเสียงกันอยู่ เสียงมนุษย์หุนมนุษย์ฟังกันทำไมจะฟังไม่ได้ นี่ละเชื่อตามกิเลส ความโลภมันก็มาก ความโลภมากความตาบอดมันก็มีตมิดปิดตาไปหมด ความโลภมากอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ ถู้อน ๆ มันก็มาครองเป็นเครื่องเสริมละซี แล้วทำให้เป็นพินเป็นไฟเผาโลกเผาสงสารไปแล้ว ชาติบ้านเมืองก็เลยจะจม เพราะเรื่องกิเลสมันเรื่องอำนาจป่า ๆ ถู้อน ๆ ให้ฟังเอานะ

ถ้าพูดถึงเรื่องชาติไทยของเราที่สมบูรณ์แบบแล้ว หนึ่ง เราเป็นมนุษย์แล้ว สอง พุทธศาสนาเป็นศาสนาชั้นเอก ไม่มีศาสนาใดเสมอเหมือนแล้วในโลกธาตุที่เต็มไปด้วย

กองกิเลสนี้ ใครเป็นเจ้าของศาสนาที่เป็นคลังกิเลสมาด้วยกัน พระพุทธเจ้าเป็นคลังแห่งธรรม เป็นผู้มิใ้ใจบริสุทธิ์ล้วน ๆ แล้วนำธรรมมาสั่งสอนโลก จึงสอนโดยถูกต้องแม่นยำนี้เราก็ได้เทศน์ทุกวันอยู่แล้ว พุทธ ธรรม สงฆ์ ธรรม คจนามิ ให้อภัยหลักนี้ไว้ อย่าฟังแต่เสียงกิเลสอย่างเดียว ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ยากลำบากขนาดไหนให้ขึ้นไปตามธรรมจะพ้นไปเป็นลำดับ เรื่องของกิเลสจะราบรื่นขนาดไหน ราบรื่นเพื่อความลุ่มจม อย่าไปเชื่อมั่นง่าย ๆ นะ ไม่งั้นจมจริง ๆ ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม

ที่เราแนะนำธรรมมาสั่งสอนโลกเราก็สั่งสอนด้วยความภูมิใจของเรา เราไม่เคยได้ตำหนิตัวเองว่าสอนโลกตรงนั้นผิดไปตรงนี้ผิดไป เราไม่เคยมีในหัวใจ ไม่ว่าสอนอย่างไหนก็ไปมาตามความถูกต้องอย่างนั้น ๆ เรื่อย ๆ ไป ไม่ได้ลุ่ม ๆ ลด ๆ เพราะเราปฏิบัติมาก็ปฏิบัติอย่างนั้น เวลาเห็นมันก็เห็นอย่างนั้น มันจริงทั้งเหตุคือการดำเนินมาถูกต้องไม่สงสัย ผลได้เป็นที่พึงพอใจไม่สงสัยเหมือนกัน นำธรรมออกไปสอนโลกจะสงสัยที่ตรงไหน มันก็ไม่มีที่สงสัย เมื่อเป็นเช่นนั้นเจ้าของผู้สอนก็มั่นใจ ผู้ฟังผู้ต้องการความจริงแล้วก็มั่นใจตายใจได้เลย ว่าถูกต้องแล้วก็ชัดเลย ปังเลย

เทศน์เขาอัดไว้ข้างบน แล้วออกทางวิทยุ ๘ สถานี อันนี้เป็นเองของเขาเนาะ เราไม่เคยไปยุ่ง เขามาติดต่อเอาไปเอง ออกวิทยุ ๘ สถานี จากนั้นก็ได้ออกทางกรุงเทพฯ ดูเหมือนอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าสามสถานี สถานีใหญ่ ๆ ทางโน้น แล้วออกจากนั้นแล้วก็ป็นอินเทอร์เน็ตละ อินเทอร์เน็ตรู้สึกว่ามันนานเวลานี้เท่าที่ทราบมาจากลูกศิษย์ลูกหาว่า พวกอินเทอร์เน็ตนี้ยิ่งมากขึ้นไปโดยลำดับจนกระทั่งเมืองนอก เวลานี้เมืองนอกที่รำลือ คือ สหรัฐ รัฐเท็กซัสเท็กซัสแดนนั้น มีพวกปฏิบัติธรรมอยู่ พวกคนลาว พวกเขมร พวกคนไทยแล้วก็ไปอยู่ที่นั่น พระก็ไปอยู่ที่นั่น เทศน์ว่าการสั่งสอนกัน วงปฏิบัติอยู่ที่นั่น ที่นี้จะได้เห็นได้ยินอินเทอร์เน็ตละชิ นี่ละเลยถือเอาอินเทอร์เน็ตนี้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ปฏิบัติกัน ทางโน้นรำลือมานะ พระท่านมาท่านเล่าให้ฟัง รัฐเท็กซัสตั้งอยู่มากนะทางด้านปฏิบัติ โดยเอาหลักธรรมของหลวงตานี้ไปฟัง ทั้งเทปทั้งหนังสือก็มีอยู่นั้นหมด แล้วก็อินเทอร์เน็ต เต็มอยู่นั้น จึงมีมากกว่ารัฐอื่น ๆ เอาละที่นี้ให้พร

อ่านธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ทางอินเทอร์เน็ต www.luangta.com

*****